

Rozhovor a svědectví

- *mluví* Dan Mohler

Dan Mohler - Interview and Testimony with Randy Clark

Překlad: nove-stvoreni.cz

Verze (build **03**) © 2015 nove-stvoreni.cz

[Licence](#): Creative Commons BY-NC-SA 4.0 International

Uveďte autora – Neužívejte komerčně – Zachovejte licenci 4.0 Mezinárodní

Dan Mohler - Rozhovor a svědectví

[První díl rozhovoru.] Randy Clark: Dnes máme výsadu mít zde Božího muže, který je opravdový, čestný, je radostný a zapálený pro křesťanský život. Je to pastor Dan Mohler. Byl pastor, ale nyní cestuje a káže po celých Spojených státech. Posledních pár let vyučoval na naší škole a pro studenty je jeden z nejoblíbenějších a to jsme zde měli známé lidi z celého světa. Dan je muž velké víry a příkladného života v Bohu, má jedno z největších porozumění Evangelium. Nedávno jsme se o tom bavili, že má úžasné zjevení Evangelia. Zním ho již delší dobu a vím o něm vzrušující věci, na které se za chvíli budu ptát. Zeptám se na začátek: "Proč myslíš, že dnes více křesťanů nežije vítězný život?"

Dan Mohler: Je to kvůli sebestředné prezentaci Evangelia, kdy zaměření je stále na nás, takže spousta lidí je stále ovládána strachem, určována okolnostmi a Evangelium je často jen něco, co aplikujeme do svého života a doufáme, že se nám zlepší. A pokud je v našich životech takové soustředění na sebe, pak zjevně nebudeme snášet dobře zkoušky. Ježíš řekl, že budeme mít soužení ve světě, ale říká "ve Mně máte pokoj" a Ježíš přemohl svět. Zní to divně - pokud přemohl svět, proč mám zkoušky a obtíže? Ježíš přemohl svět, protože změnil náš pohled a perspektivu podle které žijeme. Dal nám úplně nové oči. V Ježíši se změní můj cíl, důvod proč jsem a existuji. Ale v Americe kážeme Evangelium tak, že to v lidech nezpůsobí tuto změnu. Lidé jen Ježíše přijmou do svého života, na místo, aby Mu svůj život vydali. A to je problém.

Jak vítězíme nad nepřítelem? Skrze krev a slovo - to se káže neustále, ale třetí věc je že "nemilujeme svůj život až k smrti". Celé to mluví o zapření sebe, vzití svého kříže a následování Ježíše. Pán mi v Jobovi ukázal, že satan věří, že každý člověk miluje více sebe, než miluje Boha. Ale my vítězíme nad jeho obviněním skrze krev a Slovo - to nás vykupuje od hříchu a jeho moci - a nemilujeme svůj život. Takže pokud takto budeme kázat Evangelium, tak lidé budou [do Království] přicházet správnou cestou - odloží staré, oblečou nové, změní se jim perspektiva a mají nový smysl a důvod pro život. Potom vidí jinak protivenství, příznaky nemocí, změnu práce, všechno vidí z úplně jiného pohledu. Cítím, že v církvi je správná perspektiva zásadní, protože nyní je velice zaměřená na sebe a své potřeby.

Randy Clark: Dnes jsi zmínil, že Evangelium není o odpuštění a jít do nebe. Já vím, co tím myslíš, protože se to takto často říká. Co je tedy Evangelium? Víím, že jsi na to teď kázal 2 hodiny...

Dan Mohler: Jsem rád, že ses zeptal. Já chodím do církví a říkám "Poslouchejte, já nejsem křesťan, abych šel do nebe." A ztichne to tam, všichni zmlknou a diví se, kdo sem toho týpka pustil. :D Nebe není moje mise, nebe je konečná. Není to důvod, proč jsem znovuzrozený. Jsem znovuzrozený, abych odložil tu starou přirozenost, přirozenost hříchu. Římanům 5 - jsme narozeni do Adama. Evangelium v kostce je toto: "Byl jsem stvořen k Božímu obrazu a Bůh je Láska. Tam jsou mé kořeny, původ a můj původní smysl. Genetika, původ a dědičnost - nemám ji skrze moji pokrevní linii nebo biologické předky. Ježíš sám řekl "Nikoho na Zemi nenazývejte otcem, máte jednoho Otce." Říká tím "Neřídte a neomezujte svůj život podle přirozených věcí, byli jste zrozeni na počátku, když Bůh řekl: Učiňme člověka." - Takový jsem byl stvořen, ale když člověk zhřešil, tak jsme byli narozeni do Adama. Takže všechno, co jsem se stal skrze Adama, skrze hřích, když jsem byl narozen do Adama - to všechno je falešná identita. Není to kdo jsem. Byl jsem tím vychován, vyrostl jsem v té mentalitě a s tím spojené moudrosti, pocitech a emocích. - To se nazývá pád člověka. Ježíš přišel, abych se mohl znovu narodit - být zachráněn, vysvobozen z toho pádu. Ale jde to jediné tak, že svlečete to staré a oblečete nové.

Jednoduchá definice co znamená být znovuzrozený. Znamená to že zemřu sobě, abych se stal Láskou. Protože sobeckost a Láska jsou o 180 stupňů otočené. A sobeckým se člověk stal když padl. - Stal se zaměřeným na sebe a Bůh přitom člověka učinil, aby byl Láskou. Chybí Láska. Láska nikdy neselhává a nepočítá křivdy, nehledá vlastních věcí. Bible říká v Jakubovi 3 "Kdo je mezi vámi

moudrý, ať to prokáže svým životem. Tj. skutky v krotkosti a moudrosti." Říká "Pokud máte v srdcích hořkost, závist, sobeckost, žárlivost, tak se nechlubte a nelžete proti pravdě." - Mluví o tom, že jste neodložili starého člověka, že stále máte vlastnosti pádu a jen jste se modlili modlitbu, abyste šli do nebe.

Být znovuzrozený znamená doslova, co to říká - být znovu narozen - z Adama do Krista. - Stal jsem se Láskou, již nejsem sebestředný a zaměřený na sebe, ale žiji v Kristu a skrze Krista. Takto to vidím a sdílím s lidmi na ulici. Sdílím takto evangelium s mladými lidmi a je úžasné, jak naslouchají. - Protože čekají, že jim řeknete že jsou mizerní hříšníci a musí se změnit, jinak půjdou do pekla, nebo že když se nebudou modlit tuto modlitbu, tak mají problém, protože jsou hříšníci. Bůh neposlal svého Syna jen kvůli hříchu. Bůh věděl, že pokud odstraní hřích, tak může získat "co původně stvořil" - a to jsem já v Něm. To znamená být znovu narozen.

Randy Clark: Vyrostl jsi v dobré křesťanské rodině? Nebo?

Dan Mohler: Chodil jsem do Bratrské církve. Měl jsem mámu, která to viděla tak, že je správné chodit do církve. Můj táta byl alkoholik. Mámě se rozvíjela zákeřná nemoc a neměli jsme moc peněz. Moje máma byla upřímná, jen měla velmi malé porozumění a měla tradiční mentalitu jako "Pokud chceš být křesťan, musíš chodit do církve a chození do církve z tebe dělá křesťana." A v tom jsem vyrostl. Když mi bylo 12, tak jsem chodil do náboženství a byl jsem pokřtěn. Zdálo se, že rozumím a jsem upřímný, ale v dospívání bez vyučování, sdílení a kamarádství s lidmi stejné víry... Měl jsem kamarády ve světě i v církvi a některé hranice jsem nepřekračoval, takže jsem se nějakou dobu držel. Ale i tak jsem se nikdy nezvrhl. Když mi bylo 20 - po té, co jsem se oženil s Kim, tak jsem si říkal "Už toho církevníčení mám dost." Bylo to jen něco, co jsem dělal. Řekl jsem jí, že tam již nechci chodit a ona namítla "Ale říkal jsi, že jsi křesťan." - Protože pro ni být křesťan znamenalo chodit do církve. A přitom [chození do církve] jsme se hádali a žili jsme úplně stejně jako lidé, kteří do církve nechodí. A to je další věc, o které v poslední době hodně kážu.

Dnes jsem o tom nemluvil, ale kde jsem nedávno byl říkám a lidi to vede k zamyšlení: "Být znovuzrozený a být křesťan musí znamenat mnohem víc, než chodit každý týden do církve a po třiceti letech chození do církve být vevnitř úplně stejný člověk. Chodit 30 let do církve, sloužit tam a reagovat v životě úplně stejně, jako člověk, který ani nevěří v Boha." Křesťanský život musí být mnohem víc. Je zde posvěcení, jsem ve světě ale nejsem ze světa. To není nějaké superduchovní poselství, to je jednoduchá pravda - vyčistěte vnitřek poháru a vnějšek bude čistý. Nyní žiji z úplně nové reality a pohledu na svět - žiji z Nebe směrem na Zem. Jsem ve světě - Ježíš řekl "Neprosím, abys je vzal ze světa, jen je chraň od zlého." Ježíš mě zde chce, chce [zde] světlo v temnotě. Je to mocné.

Takže lidem říkám "K čemu je, pokud celý život chodím do církve a hněvám se, žárlím a jsem pyšný jako když jsem do církve nechodil, nebo jako člověk, který do církve nechodí a kterého se tam snažím dostat, jako by mu to mělo pomoci, a vevnitř jsem stejný jako on?" To je vážná věc a já o tom mluvím.

Randy Clark: Takže jsi si myslel, že jsi spasený? - "Ano a byl jsem pokřtěný." - Byl jsi pokřtěný a pak jsi později prožil co nazýváš opravdové znovuzrození. Můžeš mi o tom něco říct? Ještě jsi také zmínil, že jsi viděl Ježíše.

Dan Mohler: Ježíš se mi jednou ukázal při [mém] uzdravení, jinak jsem měl několik střetnutí, kdy jsem věděl, že je právě přítomný, ale neviděl jsem ho. Když jsem Ho viděl, tak to bylo při uzdravení - myslíš to, jak ke mně přišel? "Ano." Dobře, to byla úžasná zkušenost.

K tomu znovuzrození. Rozváděl jsem se, byl jsem naštvaný, frustrovaný a usvědčený každý den svého života. Když mi bylo 19 let, křičel jsem na svoji Bibli jako by to byla osoba. Řval jsem na ni jako smyslů zbavený "Ty mě tak šťveš, nenávidím tě a přeji si, abych nevěděl, co říkáš. Nikdy

mě nenecháš dělat si co chci." Řval jsem na svoji Bibli a hodil jí o zed'. A Bůh tak seděl a říká "Ale Dane, to nejsi ty, jsi zmatený." Bůh dobře ví, kdo jsem. Není to jen o mém hříchu, Bůh ví, kdo jsem. Byl jsem zmatený, frustrovaný, sžírala mě sobeckost, chtěl jsem žít pro sebe a už jsem měl dost toho usvědčování. Nyní vím, že to usvědčení byla Boží Láska. Nebýt usvědčení, tak jsem odešel do temnoty a nikdy se neohlédl zpět. To usvědčení je Bůh, který říká "Je jiná cesta, haló Dane, miluji tě." Já jsem byl tak naštvaný, že jsem to svedl na Boží Slovo a hodil jím přes celou ložnici. Pak sem šel ke kamarádovi, který měl vodku a opil jsem se tak, že si nic nevzpomínám, ale říkám lidem "Určitě jsem dal Bohu lekci." :D

Prošlo mnoho let a bylo mi 33 let. Třináct dlouhých let, kdy jsem nechodil do církve. Ale vlastně jsem mezi tím chodil dva roky do církve, která byla prorocky založená, moje žena mě uprosila, abych tam chodil. Sleduj, jací dokážeme být. Chodil jsem do té církve 2 roky. Jsem teď naměkko z Boží milosti. Chodil jsem do té církve 2 roky, protože moje žena řekla jdeme a pomohlo to udržet pokoj. Doma to bylo již tak špatné, že jsem si říkal, co mi to udělá, když půjdu do církve. Když jsme tam přišli, tak si říkám "Ale ne, tohle není církev, kde se můžu ztratit." Byli hlasití, zvedali ruce, tleskali, hlasitě zpívali, byli expresivní.

Říkal jsem si "Proč taková církev? Zde se nemůžu schovat, zde se neztratím." Za ta léta jsem věděl dost na to, že pokud nesplynu s ostatními, tak se za mě budou modlit, mazat mě olejem, něco ze mě zkusí "dostat". :D Řekl jsem si "Ale to zvládnou." A 2 roky jsem hlasitě zpíval a zvedal ruce, jen abych vydržel shromáždění. Celé jsem to hrál bez vědomí Boha ve svém srdci. Všechny ty kázání šly mimo mě. Víím, že Boží Slovo je mocné a možná se do mě něco dostalo, ale co si vzpomínám, tak nic a byl to čas pokrytectví, kdy jsem se snažil potěšit svoji ženu a mít doma pokoj. Ani jsem nevěděl, že jsem na ni tu frustraci přenášel po cestě domů a než jsme se v neděli dostali domů, tak obvykle plakala. Ale chodil jsem tam 2 roky. Jednou někdo přišel a říká mé ženě "Tvůj manžel je tak úžasný, ty máš takové štěstí mít takového manžela." A ona odpověděla "Jo? Tak to byste s ním měla strávit jedno odpoledne." A já jsem věděl, že je to venku, že mě odhalila, tak jsem přestal chodit. Není to něco? A Boží milost to přesto celé přikryla.

Takže uplynula spousta dlouhých suchých let a já jsem byl tolik pyšný. Rozváděl jsem se se ženou, nebavili jsme se spolu asi 5 měsíců a já jsem se díval do zrcadla a říkal jsem si "Ještě nejsi tak starý, sice nejsi nejhezčí, ale někoho najdeš a začneš znovu." Povzbuzoval jsem se a věřil jsem, že to je tak lepší. Šel jsem 9. června 1995 do práce - a Bůh je tolik milostivý.. Pracoval jsem a bylo kolem sedmé hodiny. Byl jsem ztracený, podvedený, arogantní, plný pokrytectví. Smál jsem se navenek a vevnitř jsem umíral. A Bůh nepřišel a neřekl "ty paličáku musíš se změnit". Bůh se ke mně přitočil a já jsem ani nevěděl, že to je On. Řekl "Ani nevíš, zda je Bůh opravdu skutečný." A já jsem si říkal "Co mě to napadlo, koho to zajímá?" A snažil jsem se dál pracovat. A uslyšel jsem to znovu - "Ty ani nevíš, zda Bůh je opravdu skutečný." Přestal jsem pracovat a neměl jsem se kam schovat, nebylo kam utéct. Uvědomil jsem si, že jsem se dostal na místo, kdy jsem mohl říct "Věřím, že Bůh je", ale neměl jsem ani tušení, zda to je pravda. Nemůžu ani vyjádřit, jak ztracený jsem se cítil. Bůh mi projevoval Lásku, přišel a zachraňoval mě.

Později jsem zjistil, že 14 dní před tím se jeden pár lidí, kteří mě ani neznali, kteří znali mou manželku, protože chodila na jejich domácí skupinku, kde se modlili za jejího mizerného manžela. A já jsem za to na ni byl pěkně naštvaný. Říkal jsem jí "Ty tam určitě chodíš, abyste se za mě modlili." Odpověděla "Ano." A já "Takže ty si myslíš, že jenom já jsem ten špatný a ty jsi.." A byl jsem naštvaný a sobecký až hrůza.

Tihle lidé mi řekli, že jeli do Wallmartu a on začne za mě plakat. Obyčejný člověk vydaný pro Evangelium a Ježíš v něm našel použitelného člověka, aby skrze něho dal průchod svému srdci, aby se skrze něho přimlouval, aby za mě volal. Víte, Bůh dal všechny věci lidem. Lidé nerozumí že Bůh dal Zemi lidem. Řekl nám, ať si ji podmaníme a my jsme podmaněni zatímco čekáme na Boha, aby něco udělal a Bůh přitom již poslal svého Syna. A zde se našel člověk, který

byl ochotný poddat se Lásce, takže Bůh skrze něj volal za mě. On začal v autě plakat a říká manželce "Neviděla jsi v poslední době Kim?" - "Ne." - "A co jejího manžela?" - "Ne." - "Něco se děje, potřebuje modlitby, nemůžu za něj přestat plakat." A ona najednou říká "Drahý, také to cítím.." A oni zaparkovali auto a modlili se za mě u krajnice.

[Druhý díl rozhovoru.]

Dan Mohler: Co se dělo [dál] se nedá předvést, bylo by to příliš šílené. Vypadalo to že potřebuji první pomoc. Bylo to v práci a když o Něm mluvím tak jsem nyní tak svobodný, protože je pro mě tak reálný. Řekl jsem tehdy "Můj Bože.." a začal jsem usedavě plakat. - V práci, kdy jste tam 13 let, v prostředí, kdy by si vás lidé pěkně podali. Bůh držel milostivě lidi pryč a bylo to jen mezi mnou a Ním. On přišel, aby ze mě udělal syna a řekl mi, kdo jsem. Stál jsem tam, pláču a On tolik přitahoval moje srdce. Já jsem měl činit pokání - na nás je činit pokání - my k Němu obrátíme své srdce a milost udělá zbytek. On mě přitahoval k pokání. Vzpomínám si, jak jsem tam stál a tolik plakal a cítil se tak ztracený, jak jsem se v životě necítil. Byl jsem velmi pyšný člověk a vždy jsem dělal, že jsem v pohodě. Vždy jsem měl navrch, manželku jsem svými slovy vždy zahnal do kouta a cítil jsem se povýšeně. Byl jsem v tomto strašný člověk.

Byl jsem zlomený a ztracený a cítil jsem se tak prázdný, začal jsem usedavě plakat a říkal jsem věci jako "Můj život je taková lež, nejsem nic, za co se vydávám. Jsem tak sobecký, záleží mi pouze na sobě." A nevěděl jsem, že vyznávám hříchy, nevěděl jsem, co ve skutečnosti dělám. Ale jak jsem to říkal, tak On to ze mě odstraňoval. To je moc Evangelia. Pokání - odpuštění hříchů. Krev Ježíše se za mě přimlouvá a jak to vyznávám, tak On to odstraňuje. Takže prostě ty věci vyznáte. Lidí, pokud se díváte, tak prostě ty věci vyznejte. Tajemství a věci, které skrýváte - tím zraňujete pouze sebe, Bůh to všechno ví. Vyznejte Mu to. Řekněte Mu to a nechte Ho, ať to z vás odstraní, protože naše srdce jsou usvědčená a pak jsme svobodní, protože nejsme povolání být takoví.

Takže tam stojím, pláču, vyznávám ty věci a říkám "Jsem takový pokrytec, takový pokrytec.." Musíte si představit, že pláču, teče mi z nosu, z očí.. Podíval jsem se do stropu - nikdy jsem nebyl tak vášnivý a nemyslel nic tak vážně, a řekl jsem Bohu "Pokud jsi opravdu skutečný a pokud mě opravdu miluješ a můžeš mi odpustit všechny ty věci a máš plán pro můj život" - ani jsem nevěděl, co říkám, ale myslel jsem to vážně a řekl jsem "tak pro Tebe budu žít." A když jsem řekl "budu žít pro Tebe" - tak jak tak pláču, tak se mi najednou blik a já spustil "Ty jsi skutečný! Jsi opravdu skutečný!" A začal jsem vyvádět jako šílený, to si ani neumíš představit - šíleně. Běhal jsem dokola, skákal jsem takto vysoko.. Byl jsem ztracený, bez Boží reality, položil jsem svůj život a řekl jsem "Dám svůj život Tobě" a Bůh na to čekal 33 let a dal mi poznat "jsem skutečný". Ten pocit pokoje a milosti, který na mě přišel - okamžitě jsem věděl, že jsem znovuzrozený. Okamžitě - když jsem pomyslel na svoji ženu, tak jsem poprvé v životě věděl, že ji miluji. Přišlo to se znovuzrozením.

To kdo On je přijde do nás. Když se vydáme a položíme svůj život, tak On přijde aby žil v nás a skrze nás. Když jsem pomyslel na svoji ženu, uvědomil jsem si "Moje dobroto, já ji miluji!" A začal jsem plakat. Všechno jsem viděl úplně jinak. Ale nepřeháním 10 až 15 minut jsem běhal dokola, skákal.. Protože byla konečně zjevena pravda o mém životě. Nikdy to ze mě již nespadlo, nikdy jsem se nezbudil a nezkoušel jsem to najít. Nezkouším být křesťan. Říkával jsem na naší domácí skupince "Ten křesťanský život je tak jednoduchý, je to milost." A všichni koukali. Protože lidé žijí ve skutcích a vlastní síle a snaží se stát, čím se již stali. Nikdy to ze mě nespadlo a vůbec ani neumím popsat radost, která naplnila moje srdce. Vzpomínám si, jak jsem pracoval a uplynulo 15 minut a já jsem tam začal skákat a běhat, točil se a říkal "Můj Bože, Ty jsi skutečný, ty jsi opravdový." Vypadal jsem, že potřebuji zavolat pomoc. Když lidé vidí, že se takto někdo chová, tak říkají že "jsou mimo sebe" - a to je pravda protože já jsem byl úplně osvobozen od sebe a již nikdy jsem nebyl stejný. Měl jsem zdálo se neuspokojitelnou Lásku a touhu po Bohu, ráno jsem se vzbudil a modlil jsem se v jazycích.

Vypořádal jsem se se svým mužstvím - s tou převrácenou věcí žádosti a touhy, o kterých si lidé myslí, že takový jsme. Ale tak jsem nebyl stvořen. Uvědomil jsem si, že to bylo sobectví a že mě Bůh tak nestvořil, odmítl jsem to, plakal jsem a přijal jsem, že mě tak Bůh nestvořil a Ježíš mi musí pomoci, a On na mě dechl. Vzpomínám si že jsem cítil Jeho dotek a věděl jsem, že jsem proměněný. Pak se stala spousta věcí. Pět týdnů jsem se zavíral v ložnici a hledal Boží srdce a Boží Lásku, protože Duch Svatý mi v Bibli ukázal, že pokud nemám Lásku, nemám nic, že všechno vychází z Lásky. A proto říkám, že nejsem křesťan, abych šel do nebe, ale abych se stal Láskou, protože to je můj smysl od počátku.

Randy Clark: Jak reagovala tvoje žena, když se s tebou setkala po tvém znovuzrození?

Dan Mohler: To je dobrá otázka. Ona byla tak naštvaná a zraněná, že zabředla do hříchu a ukázala na Boha zatnutou pěst - řekla že jsem pro ni skončil a pak se otočila k Bohu a řekla "A s tebou sem taky skončila. Modlila jsem se k tobě 13 let a pokud bys mě miloval a záleželo by ti na mně, tak bys toho muže již změnil." - Dává to smysl, ale kvůli komu se modlí? Pro mé dobro nebo pro její? Pro její. A ona byla zraněná, naštvaná, rozzlobená a zapletla se do nějakých věcí.

Pokud tohle někdy uvidí, řekne mi "Dane?" Ale cítím, že to bude v pořádku. Hněv a hořkost z vás udělají někoho jiného. Takže ona seděla na dvorku s mladou dívkou, která byla zmatená ve svém životě.. Když jsem nebyl zachráněný, tak jsem jim říkal motorkářky, protože tam měly motorky a chovali se jinak. Moje žena se s tou dívkou kamarádila, byla zraněná a ta dívka jí radila.. Takže tam sedí a pije nějaké namíchané pití a kouří trávu - už ta představa byla pro mě šílená, moje žena taková vůbec nebyla. Sedí tam [o něčem se baví] a říká - je to komické - říká "To by bylo jako by mi zavolal můj muž a řekl: Našel jsem Pána." :D A já jsem jí za 10 minut zavolal, byl jsem úplně přemožený a říkám "Kim, nevím jak ti to říct, ale zažil jsem nejúžasnější věc v mém životě, Ježíš přišel a.." - a ona to položila. :D

Přišel jsem domů a ona na mě čekala jako kočka v bojové pohotovosti. Křičela, řvala, prskala. Já jsem se na ni podíval - a tohle je chvíle kdy se ukáže, zda je to doopravdy. Někteří manželé nasadí křesťanskou masku když mají manželské problémy. Lidi, to nikdy nedělejte, protože pak vás všechno ovlivňuje. Já jsem byl tak změněný, že se mě nedalo dotknout. Moje žena na mě křičela, ječela a všechno co říkala bylo z jejího stanoviska a přirozeného pohledu pravda, ale "Bůh je skutečný! Bůh je nyní skutečný!" Já jsem se nestal křesťanem kvůli našemu manželství, ale pro to, že Bůh chtěl, abych Ho znal a chtěl mě znát již dlouhou dobu. Ovšem že jsem chtěl zachránit své manželství a podobně.

Ona prská všechny ty věci a vzpomínám si jak řekla "Pokud si myslíš, že .. - děláš to pouze, abys z toho vyšel dobře a očernil mě, vím jaký jsi.." A já jsem říkal "Ó Kimi, jsem tak plný Boha, je mi líto, že jsem tohle způsobil a rozumím, proč si to myslíš, ale Bůh je skutečný!" A ona by mi vyškrábala oči a já šel do své ložnice. Hlasitě jsem se tam modlil a další den vyjdu ze dveří a ona tam stojí se založenýma rukama a řekla "Jak se opovažuješ, kdo si myslíš že jsi, že se modlíš jako bys byl nějaký svatý člověk?" Řekla "Třináct let jsi žil jako ďábel a teď je z tebe svatý člověk? Tak to asi ne." :D Já jsem se na ni podíval a říkám jí "Kimi, rozumím, co jsem ti způsobil a je mi to líto, celé to byla lež a je mi to líto." A nehádal jsem se s ní a odešel.

Uplynulo 7 týdnů a Pán mi v práci ukazoval co dělá, jak se zaplétá do nějakých věcí a já jsem se za ni přimlouval. A jednou mi Duch Svatý říká "Dane, víš proč ti to ukazují?" Odpověděl jsem "No abych se za ni mohl modlit.." On řekl "Ne, prvním důvodem je protože můžu, protože vím, že budeš reagovat jako Já, protože jsem do tebe dal Své srdce a ty jsi ho přijal." Bůh nemůže každému svěřit každou informaci. Řekl mi "protože můžu." Čistému jsou všechny věci čisté. Chci chodit v Lásce, aby mi Bůh mohl říct cokoliv, protože reaguji jako On, a On pak může přijít na scénu. Zjevně takto chodil Ježíš. Takže mi říká věci o mé ženě a řekl mi, že to je "protože můžu".

Uplynulo pro ni 7 dlouhých týdnů, pro mě byly krátké. Později mi řekla, že prožívala muka z usvědčení, odsouzení a byla to válka jejího života. Jeden víkend odjela jakože pryč a za 6 hodin se neočekávaně ukázala doma a myslela si, že budu ležet na pohovce a křičet na děti, jako starý Dan, koukat na nějaký odpad v televizi a okřikovat je aby ztichli, že neslyším. Já jsem seděl s dětmi na podlaze a učil jsem je písničky o Ježíši, když ona přišla zadními dveřmi a kouká - my tam sedíme a chválíme Ježíše. "Ježíš je skála mého spasení.." Zeptal jsem se "Kimi ty jsi neodjela?" - "No já..." a odešla. Později mi řekla, že po cestě tam ji to vevnitř trhalo a Duch Svatý jí říkal "On se změnil, on se změnil.." a ona s tím bojovala, protože byla zahořklá. Zkrátka, chystala se jednou v koupelně na odchod a Duch Svatý přišel do koupelny. Já jsem byl na zahradě a ani jednou jsem jí neřekl, že jsem se změnil, nikdy jsem jí neřekl, že se musí vrátit k Bohu a modlit se, že lidé se mění.. Nikdy jsem jí nic takového neřekl, jen jsem se stal Láskou, miloval jsem děti a nikdy jsem se nebránil.

Byla v koupelně, a protože já jsem jí ty věci neříkal, tak Duch Svatý jí je mohl říct. Přišel do koupelny a ona ho znala, poznala Jeho přítomnost. Dělala si vlasy a říkala, že Boží přítomnost přišla do koupelny a ona se zastavila, protože Bůh tam přišel. Řekl jí "Proč jsi na toho muže tak naštvaná? Nevidíš snad?" A říkala, že jako by jí někdo sundal pásku z očí - byla to hořkost, neodpuštění. Říká "To vůbec není muž, na kterého jsi byla naštvaná. Kim, ve skutečnosti to ani není muž, kterého jsi si vzala." Sleduj, co o mně Bůh řekl "Já jsem ho učinil úplně novým člověkem." Jsem napumpovaný. :D Když Bůh, který nemůže lhát, řekne vaší ženě, že jste úplně nový člověk, tak to je skvělý den. Já se nemusím snažit ji přesvědčovat, prostě žiji život.

Ona ke mně běží přes dvorek a pláče. Já jsem si myslel, že někdo zemřel, protože aby ke mně přišla s pláčem, nebo vůbec přišla, tak si říkám někdo musel umřít. Běží a říká "Je mi to líto, je mi to líto." Objala mě a říká "Odpusť mi, odpusť mi.." Ptám se "O čem mluvíš? Co to děláš?" Ona řekla "Já jsem se bránila tomu, za co jsem 13 let věřila, ale uvědomila jsem si, že jsem se nikdy nemodlila, protože by mi na tobě záleželo, modlila jsem se za tebe kvůli sobě.." - již to měla zjevené - řekla "Třináct let jsem se za tebe modlila, protože jsem věděla, že pokud tě Bůh změní, tak můj život bude lepší. A když Bůh odpověděl na moji modlitbu, tak jsem byla příliš zahořklá, abych to přijala a bojovala jsem s tím 7 týdnů. Odpusť mi.."

A já říkám "moje dobroto pojd' ke mně.." Bylo to tak mocné. Měli jsme nadpřirozenou zkušenost, kdy uplynulo 48 hodin a nepamatujeme si, že bychom spali, jen jsme spolu mluvili, sdíleli se a modlili. Uplynulo 48 hodin a vůbec nevíme, co bylo s dětmi, tehdy jim bylo 5 a 10 let. Nebudu to ani zkoušet vysvětlit. Uběhly dva dny, nic si nepamatujeme, ale na kalendáři uplynuly dva dny. Jen jsme spolu tvář v tvář mluvili a modlili se. Nic sexuálního, ne jednota tím způsobem, ale duchovně jsme se vraceli k sobě. Bůh tu sexuální stránku úplně předefinoval. Dva dny jsme byli neustále spolu a nepamatujeme si, že bychom krmili děti, mluvili s nimi a podobně. Není to skvělé? Něco nadpřirozeného se stalo. Takže taková byla moje zkušenost znovuzrození a reakce mojí ženy.

Randy Clark: Zeptám se tě na další věc. Víím, že jsi muž velké víry, protože rozumíš Evangelium, kdo jsi v Kristu, a normálně nebýváš nemocný, ale prošel jsi opravdovou bitvou.

Dan Mohler: Já se právě teď tělesně cítím jako malé dítě. Slyším lidi říkat "Víš, stárnu" nebo slyším lidi "mám kolena jako v padesáti.." - já nevím, o čem mluví. Upřímně, víím, že takto se to zdá člověku správné a že to je naše zkušenost a je to tak rozšířené, že tomu věříme, mluvíme o tom a házíme se do jednoho pytle a myslíme si, že tělo se musí opotřebovat. Nebudu to víc rozvádět, jen věřím, že žijete a zažíváte život podle vaší perspektivy. Na vaší perspektivě je velká milost. Takže já nepřemýšlím že je mi 47 let a přitom nepopírám skutečnost. Víím, že je mi 47, ale nevím, co by to mělo znamenat. Co znamená mít 47 let v Království? Co to znamená skrze Krista? Mít 47 let ve světě může znamenat spoustu věcí - do schránky mi chodí "Je vám nyní přes 40 let" a mají tam seznam věcí, které mně hrozí. A já se tomu směji, ani to nečtu a říkám Otče jsem tak vděčný za Evangelium, že jsem vykoupený. Ani mě ty věci nenapadnou. Lidé říkají "Ale bratře, musíš být moudrý." Já jsem moudrý, vidím svůj život skrze Krista. Co znamená mít 47 let v Království? Hádám

že úplně něco jiného, než ve světě. Jsem ve světě, ale nejsem ze světa, jsem proměněn, nepřizpůsobuji se světu, jsem proměněn obnovením své mysli. Takže ano, nemám bolesti, problémy, neduhy. Dávám krev červenému kříži.. Bude se vám líbit příběh.. Nevím kolik máme času..

Zavolali mi [z Červeného kříže] a ptali se, zda bych daroval červené krvinky. Říkali "Na to se hodí spousta dárců, ale vaše krev je úžasná." Ta žena na telefonu řekla "Dane, vy nejste pozitivní na nic." Říkala, že jsou věci, na které jsou všichni pozitivní jen kvůli tomu, že jsou vystaveni prostředí a žijí na světě. Slyšíš to tam? "Z vystavení prostředí a života na světě." Říkala "Vy jste na všechny negativní, vaše krev je čistší než 99,9% lidské populace." A já říkám "Samozřejmě že ano." :D Mě to vůbec neudivilo, říkám "Jistě že je, jsem vykoupen skrze krev Ježíše. Jsem ve světě, ale ne ze světa. Jistě že jsem negativní." :D Červený kříž mi volá a říkají mi, že jsou věci, na které jsou všichni pozitivní a to nezabrání v darování krve, protože to je z vystavení se věcem. Ta paní říkala, že nic z toho není v mé krvi. Moje Bible říká, že pokud sním něco jedovatého, tak mi to neublíží. Jsou principy a my potřebujeme rozumět, proč Ježíš ty věci říkal, protože On ukazoval na zkušenost znovuzrození. Ale hlavně to není něco, o co bych zápasil, za co bych se modlil, co bych vyznával a věnoval tomu čas, aby to přišlo do mého života - prostě to přišlo s balíčkem víry - věřím, že jsem vykoupený a vidím, že jsem úplně nové stvoření...

[Třetí díl rozhovoru.]

Zažil jsem 3 čarodějnické útoky v řadě. Zkusím to zestručnit, nemusím se věnovat každému. Chodili nám na shromáždění čarodějnice, o kterých to lidé věděli, a to vyděsí lidi v církvi. Mé srdce rmoutí, že nás to vyděsí, protože to vypovídá o tom, že máme velmi malé zjevení Božího Království. Prvním znamením věřícího je co? Budou vyhánět démony, ne že budou vystrašení z čarodějnic. Slyšel jsem že dávali moč na kliku od dveří u církve a dělali nějaké věci, kletby.. A některé lidi to vyděsilo a můžete zpochybňovat můj postoj do konce světa, ale je to nepodstatné. Já nebudu reagovat ve strachu. Lidé v církvi se chtěli přimlouvat, modlit v jazycích a modlit se, ale to protože se bojí a já nechci, aby někdy někdo dělal něco ze strachu. Pavla kousl jedovatý had, třetí nejedovatější na zemi a on se ani nemodlil. Setřepal ho do ohně a pokračoval v řeči. Proč? Protože je ve smlouvě, má jít před krále a je to jen had, Ježíš je Pán.

Často se modlíme, protože se bojíme. Pokud by se na naše shromáždění připlazil had, tak lidé, kteří na jazyky nevěří, by se modlili v jazycích :D jen proto, že by se báli že zemřou. Pavla kousne had, ale [Pavel] chodí ve zjevení. Často se modlíme ze strachu. Pokud vidíte a věříte, tak se ani nemusíte modlit. Nechtěl jsem se modlit a najednou jako by ta věc ke mně přišla, ale já jsem kázal Evangelium. Jistě že si nemyslím, že by království temnoty těšilo co kážu. Lidé říkají "Dábel po mně jde.." Proč tak vůbec uvažujete? Já tak vůbec nemyslím. Ale přišly tyhle čarodějnické věci a najednou se mě to dotklo. Měl jsem silně démonickou zkušenost. Démonický duch přišel do mé ložnice, manifestoval se, slyšel jsem ho ať to již bylo jako hlas nebo ne, protože to tak znělo a měl jsem divný pocit ve své noze. Jsem tak vzrušený - dnes jsem o tom mluvil - když ten duch přišel do mé ložnice, tak jsem si byl nejvíc vědom toho, že jsem znovuzrozený. Cítil jsem se zachráněný. Sedl jsem si a cítil jsem, že je tam ten duch, cítil jsem to na kůži. A řekl jsem "Co máš co do činění se mnou a já s tebou? Já jsem byl koupen krví Ježíše." A cítil jsem se tak posvěcený a čistý. Dáblova přítomnost vlastně odhalila mé spasení. :D Spousta lidí by šlela "Můj Bože, dábel.." To má být vtip? Já jsem znovuzrozený. Dřív mě vlastnil, byl jsem mu poddaný a on mě ovládal jako loutku, ale nyní je v mé místnosti a jediné co vidím je, že jsem od něj oddělený, že jsem znovuzrozený a jsem Božím dítětem.

Takže jsem tomu řekl, aby to vypadlo z mé místnosti a tehdy jsem pocítil, že moje noha je odsud dolů divná. A ten duch řekl "Přišel jsem ti dát nemoc do nohy a přijdeš o ni." A já jsem se začal smát a říkám "Tak teď vím, že o ni nepřijdu, protože jsi lhář odpočátku a není v tobě žádné pravdy. Vypadni z mé místnosti." Četl jsem knihu od Johna G. Lake, takže se podívám zpět do knihy

- moje oči jsou perfektní - poslední test jsem měl 20/10. Chci číst a nevidím ani písmenko. A to mě udivilo. Trápilo mě to a pravděpodobně mě to naštvalo jako jsem se dřív dokázal naštvat na lidi, že se mě ta věc může dotknout. Neřešil jsem to jak normálně tyto situace řeším, trápilo mě, že ten duch je schopný sahat na můj zrak. Dodnes tomu úplně nerozumím, ale neptám se otázky, které přináší negativitu, já jdu prostě po Ježíši. Neviděl jsem ani slovo na stránce, všechno rozmazané a ten hlas říká "Á, možná tě místo toho oslepím." A já říkám "Pane, já už s tou věcí nebudu mluvit." A říkám "Vypadni z mé místnosti" a bylo to pryč, ale zasadilo to zdánlivě semínko. A já jsem byl v ráži, lehl jsem si, mluvil trochu s Pánem a usnul jsem.

Ráno jsem se vzbudil a moje noha byla úplně mrtvá. Nemohl jsem s ní pohnout, nemohl jsem na ni stoupnout, bylo to překvapivé. Zkrátím to. Nikdo z mých křesťanských přátel nerozuměl, že to bylo démonické, že to bylo čarodějnictví. Nepotřeboval jsem zavolat rychlou. Nikomu neříkám, aby nechodil k lékaři, nekážu proti medicínské vědě, věděl jsem, že to byl ďábel. Nepotřeboval jsem rychlou, nepotřeboval jsem léky, Ježíš je moje odpověď/řešení. Já jsem bojovný člověk, já jsem se vydal, vzpomínáte? "Budu pro tebe žít." Takže já jsem v tom na život i na smrt, ať přijde peklo nebo velká voda, dělej nebo zemři, nebo cokoliv. Nejsem proti medicínské vědě, ale tohle je ďábel a Ježíš je Pán a On ve mně porazí toho ďábla.

Takže nikdo z mých křesťanských přátel nerozuměl, říkali mi, že jsem v pýše, že si nechci nechat pomoci - protože sledují, jak mi otéká noha a byla opravdu velká, jako dvojnásobek té druhé, a cítil jsem bolest, jakou si ani neumíte představit. Jednu noc jsem ji za sebou táhl v obýváku po podlaze, kázal jsem evangelium a chválil jsem Boha, napomínal ďábla. Slyšela mě moje dcera a šla, aby mi pomohla a to měla pokoj ve druhém patře. Říkala že jak se dostala ke schodům, tak ji přemohla démonická přítomnost a běžela zpátky do své postele, plakala a již nepřišla. A já lezu jako slimák, lezu a říkám "Ve jménu Ježíše..", byli to hodiny a najednou slyším "Běž do nemocnice, běž do nemocnice.." - a já to napomínám "Já nepotřebuji nemocnici, Ježíš je Pán, tohle není o postojích je to o Pánu Ježíši.." - ale byl to Duch Svatý. A ho to neznejistělo, nestěžoval si, že ho napomínám, věděl, že jsem ve válce, že jsem bojovník. Nechal mě to chvíli dělat.. a kdo ví, že mně hned mohl dát vědět, že to je On? Nechal mě chvíli v té bojovnosti, než mi dal najevo "Haló, to jsem já.." Když jsem si uvědomil, že to je Pán, tak jsem plakal jako dítě. Dobelhal jsem se k manželce, ta byla vzhůru a modlila se za mě. V pláči jsem říkal "Nevím proč.." - a byl jsem politováníhodný, nikdy jste mě tak neviděli. Seděl jsem na posteli a s pláčem říkám "Nevím proč, ale mám jít do nemocnice.. Co tam asi tak zmůžou? Je to čarodějnictví. Bůh.."

Prošel jsem dveřmi na pohotovost a přišla na mě Boží přítomnost, Boží pokoj a všechna bolest odešla a On mi řekl "Vidíš Dane, nebyl jsi pyšný, abys sem nešel." Začal jsem totiž pochybovat o svém srdci. Jsem tak bojovný a rozhodný ohledně své víry, ale všichni, které respektuji, mi říkali stejné věci. Vrátil jsem se a nenavážel se do nich lidsky. Řekl jsem jim "Víte, potřebujete se z tohoto poučit. Když jsem byl malé dítě, tak jste mi v nedělce říkali všechny ty neuvěřitelné příběhy a když jsem dost starý na to, abych jim věřil, a když jsem ve válce, kdy musím věřit, tak mně řeknete ať se vzpamatuji, najdu rovnováhu a používám rozum." Řekl jsem "Odteď v tomto jdeme po Bohu." Protože jsem [díky nim] pochyboval o svém srdci a v takových situacích si to nemůžete dovolit, nemůžete pochybovat o svém srdci a víře. Bůh mi chtěl ukázat, že jsem neměl pýchu, že to nebylo o mně, že to je o Evangeliu a Ježíši, že to nebylo o doktorech. Všechny ty věci ze mě vzal, ale moje noha stále nefungovala.

Když jsem byl v té nemocnici, tak se mnou mluvili jako s malým klukem a já jsem se smál. Říkám jim "Mluvíte se mnou jako s malým, protože si myslíte že jsem blázen." Ve zkratce, udělali testy a přišla doktorka a říká "Jste pan Mohler?" a byla pěkně naštvaná. Bez soucitu na mě spustila "Vysvětlil byste mi, proč jste v tomto stavu již tolik dní [asi 3 - 4 dny] a nevyhledal jste lékařskou pomoc?" Říkám "Zkusím vám to vysvětlit, ale nevím jak to vezmete." :D Říkám jde o to že "..."
a zkusil jsem jí to vysvětlit, ale ona mě po 30ti vteřinách přerušila, ukázala na mě prstem a říká "Teď

mě poslouchajte pane Mohler, vy jste zjevně člověk.. " - chuděra nevěděla k čemu je používána, protože nebojujeme proti tělu nebo krvi. Ten duch řekl "přijdeš o nohu". Ta doktorka řekla "Pane Mohler, vy jste zjevně člověk, který si nevážší hodnoty lidského života, protože abyste byl v takovém stavu a nevyhledal lékařskou pomoc, je mimo mé chápání. A kvůli tomu nyní věříme, že máte toto a tamto a přijdete nyní o nohu." A já jsem vybuchl smíchem. :D Říkám "Drahá, já se vás nesnažím nějak snížit, ani bychom zde takhle neměli být.. Myslíte si, že jsem blázen, ale já o nohu nepřijdu a vy mi ji nevezmete, já jsem vykoupený krví Ježíše Krista." Ona je tak našťvaná, že si sebere věci a chce odejít, já jsem ji chytil za rukáv a řekl jsem "Drahá, podívejte se na mě." Ona se otočí: "Co ještě chcete?" Říkám "Podívejte se do mých očí, nejsem blázen. Každý den vidíte strach, dobře se podívejte do mých očí, tam není žádný strach." A za 15 minut po tom změnili celou diagnózu. Ops.

Mohl jsem se poddat strachu, mohl jsem dovolit, aby mě moje noha určovala, mohl jsem se otočit k Bohu a říct "Tohle už zašlo moc daleko, řekl jsem tomu, že to na mě nemůže, ono to mohlo, tak co se děje?" - A mohl jsem přijmout identitu toho, čím procházím a volat k Bohu jako člověk s problémem, ale to nikdy není naše pozice. My jsme lidé smlouvy s věrným Bohem, s Láskou, která nikdy neselhává, a bráníme se, bojujeme a mluvíme k hoře a ta se pohne. Často jsme ve strachu a obáváme se a souvisí to s námi a ne s tím, kdo je On v nás. Díky tomu čarodějnictví jsem se hodně naučil, nevyměnil bych to za nic.

Zkrátím to, odešel jsem z nemocnice, nohu jsem stále nemohl používat. Dva dny poté, jsem se chystal do církve, bral jsem si své klíče a Duch Boží na mě přišel. Původně jsem ani nechtěl jít do církve, protože jsem věděl, že se za mě všichni budou chtít modlit, mazat mě olejem a nechtěl jsem aby se ke mně upínala pozornost, lidé u nás mě prostě milují a já chtěl, aby si užívali Ježíše a rostli. Takže jsem chtěl zůstat doma a Pán říká "Nechci abys zůstal doma." Říkám dobře a dal jsem si sprchu, oblékl se a když jsem si bral klíče, tak jak jsem je zvedal, tak mnou projela svatá Boží přítomnost jako blesk a odstřelila ten řetěz z mé nohy. Já jsem pak tancoval po celém domě a chválil Ježíše. Nemodlil jsem se [za sebe], ale byl jsem v pozici víry, a ta zkušenost mě nezměnila. Modlil jsem se pár dní před tím za nemocné a viděl jsem v řadě uzdravených 8 lidí, za které se lidé dlouho modlili a nebyli uzdraveni. Byl v tom princip pokory nebo něco takového. Kázal jsem stejné Evangelium jako vždy, tahal jsem za sebou nohu a Bůh mi řekl "Chci abys se modlil za nemocné, kteří čekají na uzdravení dlouhou dobu a již se za ně modlilo hodně krát." A všech 8 svědčilo, že byli úplně uzdraveni a já jsem za sebou táhl svoji nohu domů.

Bylo to démonické a ty pouta [ze mě] spadly jedenácté ráno od počátku té situace. Četl jsem ve své Bibli něco úžasného, nechci na tom stavět doktrínu, ale tak ke mně Bůh promluvil ve Zjevení. Řekl "Víš, satan přijde a uvrhne některé z vás do vězení na 10 dní, zůstaňte pevní ve víře". To jedenácté ráno - kámen je odvalen a nic ho nezadrží, obstál, je čisté zlato, [razítko] "osvědčený ve víře". Takže nejsem nespolehlivý, nejsem ve víře pro sebe, je to mocné.

Randy Clark: Ta noha byla úplně uzdravená? A ten otok okamžitě zmizel, nebo to zabralo několik hodin?

Dan Mohler: Noha byla úplně uzdravená, otok odcházel postupně, ale předtím byla úplně mrtvá, bez citu, ale nebolela od chvíle, co jsem prošel dveřmi na pohotovost - tehdy bolest odešla, ale noha byla stále nepoužitelná a tahal jsem ji za sebou. Celé se to v okamžiku změnilo. Síla a svaly se do nohy navrátili velice rychle.

Poté jsem si udělal něco s tímto kolenem a to ani tak nesouviselo s čarodějnictvím jako s tím, že někdy jsou nemoci spojené se zraněním. Ve zkratce - Ježíš úplně uzdravil moje koleno. Výsledky z magnetické rezonance říkaly několikanásobné přetržení, naléhavá operace, 5 měsíců rehabilitace. Přišel jsem ke svému závodnímu doktoru a on drží moje snímky a říká "Kde máš berle a jak to že chodíš?" Bylo to skvělé, zvedl jsem své ruce a říkám "Říkal jsem vám dva dny nazpět, že sloužím živému Bohu, jeho jméno je Ježíš." :D Podívá se na moji nohu, já s ní dělám všechno co jsem

předtím nemohl dělat, dá mému koleni facku a říká "Ty jsi uzdravený!" :D Říkám "Ano" a vrátil jsem se do práce. Tehdy to trvalo asi týden, než se mi do svalů vrátila síla.

Ale hned [večer] po této události přišla nějaká věc a začala mi trhat moji ruku. Bylo to náhlé, něco mě chytlo a bylo to jako by mi někdo trhal tělo. Byla to taková bolest, že se to nedá popsat. A to se stalo ten večer, kdy bylo uzdraveno moje koleno a bylo to čarodějnictví. Ďábel hledá příležitosti, hledá slabost v našem myšlení. "Ale ne už zase, čím vším ještě budu muset procházet?" - pokud milujete sebe, svůj život, pak budete popuzeni zkouškami a vystavujete se dalším. Protože to je jako bít se s opilým bojovníkem - dejte mu další ránu a on půjde brzy k zemi. Ale co když mě uhodíte a ono to ze mě vytáhne to nejlepší? Co když mě uhodíte a já z toho vyjdu s větším zjevením Krista? Co když mě uhodíte a hrajete na ruku Boží strategii, protože já poslouchám Slovo? Pak najednou ďábel musí být opatrný, jak vás uhodí, protože vy z toho vyjdete a díky ohni Boha opravdu znáte. A pak to již není teorie, ale stali jste se tím. Je to mocné.

Takže na mě přišla tahle věc, manželka s dětmi přišli domů a našli mě jak zpívám "Jako laň dychtí po vodě" a nemohl jsem ani zpívat, šlo to ze mě tak uboze, že začali hned plakat. Obklopili mě a začali se modlit v jazycích. Bojovali jsme proti tomu, modlili jsme se, nechal jsem je zvednout moji ruku, jako Mojžíš a křičel jsem u toho.. Pokud bys to viděl, rozplakalo by tě to a viděl bys intenzitu té bitvy. Když bylo potom, tak jsem plakal na své posteli hodinu až hodinu a půl a opakoval jsem "Jsme v církvi vůbec připraveni na válku, jsme vůbec připraveni postavit se za Evangelium? Bože, nedovol nám být zaměřeni na sebe a sebestřední nebo to nezvládneme." Plakal jsem za církev kvůli realitě toho, co přišlo.

Křičel jsem vášnivě na své děti, ať mi zvednou ruku. Děti jsou malé tak 12 a 7 let, a jak zvedali tátovi tu ruku, tak jsem z plných plic křičel bolestí a oni plakali. Říkám jim je to v pořádku, je to lež, zvedněte mi tu ruku. A vypadalo to šíleně, pokud bys to viděl na videu, tak si řekneš "Prosím tě běž radši do nemocnice.." Ale to není o nemocnici. Jsou to démoničtí duchové. Šel jsem nahoru, lehl si na postel a řekl jsem "Pane, co se děje? Nejsem na Tebe našťvaný, jen potřebuji moudrost a porozumění. " Ve svém srdci jsem řekl "Toto je již třetí věc.." A On mi řekl "Je to čarodějnictví.." a slyšel jsem i slovo "voodoo", moc o tom nevíme, ale je to skutečné. Poslouchej, já jsem řekl "A co mám dělat?" A on mi odpověděl "Jak co máš dělat? Dane, já jsem to všechno již udělal. Drž se pevně toho, kým ses stal v mém Slově." - Tohle mi řekl. Moje první otázka byla "Co mám dělat?" - "Co máš dělat?" - "Co třeba být?" - to mi řekl, "Buď můj syn, projdeme tím."

Neumím to vysvětlit, protože vím, že svůj život nemiluji až k smrti, že to není o smrti, o mé bolesti, není to jako že "Ježíši ty jsi tím přece prošel, tak já snad nemusím?" - V Evangeliu je větší integrita. Je to celé o vydaném a oddaném životě "Nemůžeš se mě dotknout, protože nemiluji svůj život až k smrti." Nemám strach ze smrti, nebojím se tě, protože se nebojím smrti. Takže mě dvě a půl hodiny trhal a já ani neumím popsat milost ve svém srdci. Měl jsem takovou milost ve svém srdci, byl jsem tolik v pořádku, ale moje tělo prožívalo větší bolest než umím popsat.

Byl jsem dole v obýváku a nechal jsem je zvednout moje ruce, že udělám co udělal Mojžíš, myslel jsem si, že to je skvělé prorocké gesto. Když jsem přestal křičet a konečně jsem měl ruku nahoře, tak říkám "Otče.." - a znělo to vznešeně - "dokud budu dýchat, tak tě budu chválit a budu Ti sloužit.." a bolelo to ještě víc. :D Takže nyní ležím na podlaze a omdlívám. Moje děti pláčou na schodech, a moje žena sedí a pláče. Uvědomte si, že to bylo úplně démonické. Vyznal jsem Pánu slabost těla, řekl jsem "Pane, nezvládnou víc bolesti, cítím se, že odpadnu, že ztrácím vědomí, nebo si myslím, že umírám." A neřekl jsem ženě a dětem o umírání, ale řekl jsem jim, že cítím, že omdlím. Řekl jsem "Moje tělo víc neunesu a vím, že nedovolíš, abych byl pokoušen více, než můžu unést. Duchu Svatý žádám tě, abys mě nesl ve slabosti těla a vzal moji tvář k Otci..." a jak se vytrácí mé vědomí, tak slyším říkat hlas "Dane, ty jsi tak úžasný věřící, jsem na tebe tak hrdý, jsi tak dobrý věřící, nemusíš zažívat takovou bolest, vyhledej pomoc, ničemu to neublíží, nezmění to tvé poselství, potřebuješ pomoct, oni ti dokáží utišit bolest.." Moje žena zároveň slyší "Tvůj manžel je

tak paličatý, než by si nechal pomoci, tak zde umře před vašima očima." Démonická síla se z toho snažila udělat případ pro doktory.

Již jsem věděl, že to je čarodějnictví, že se to snaží, abych zkompromitoval své svědomí, abych to udělal a překáželo to mému kázání, zastavilo mě to nebo zpomalilo.. Měli bychom je naučit, že se nás tak nemají dotýkat. :D Že spoléháme na Ježíše. John G. Lake - toho by v církvi neměli rádi, on říkal "Umři pokud musíš, ale drž se Boha." To se mi líbí a já tak žiji. Nikomu neříkám, aby nechodil k doktorovi, nikdy jsem nekázal proti doktorům, oni pomáhají spoustě lidí. Říkám lidem "Pokud jste nervózní, znepokojení, pokud se modlíte a snažíte se najít víru, zavolejte pro pomoc." Já se nesnažím najít víru, žiji ve zjevení. Obzvláště pro můj vlastní život a moji rodinu. Moje děti po mém spasení nezameškali během 5 let jediný den ve škole. Jednou byl můj syn zraněný a já jsem ho vzal a držel, dokud ho Evangelium neuzdravilo. Takto jsme žili.

Ležím tam, cítím že umírám a slyšel jsem ten hlas, který mi říká abych šel do nemocnice a podobně. Ztichl jsem, podívám se na manželku a ona se na mě dívá svýma velkýma hnědýma očima, pláče a slyší "On vám umře před očima a nenechá si pomoci.", takže je pěkně vystrašená. Podíval jsem se na ni a byl jsem připraven říct "Kimi, možná bychom měli jít do nemocnice." Chtěl jsem to říct, ale nemohl jsem, cítil jsem, že to není správné. A ve svém srdci jsem řekl "Bože, necítím, že by to bylo dobré." A Duch Svatý mně pošeptal "Nevěř lži." Neumím to ani popsat, ale v mém břichu začal oheň, postavil jsem se na nohy a okamžitě mně vystřelili ruce nahoru a řekl jsem "Nebudu věřit lži!" A já tak ani nemluví, to bylo z mého duchovního člověka. Pokračoval jsem "Jak dlouho budeš jako neobřezaný filištín stát v cestě mého života a hrozit dítěti živého Boha?" Bum a nebe explodovalo v mé místnosti a ty démonické věci s křikem odešly z mého domu. Podíval jsem se nahoru a na moji hlavu tekla vodopád a Ježíš mi sloužil.

Pro mě již není návratu. Již ani nevím, jak se bát. Přál bych si, abychom všichni měli takovou zkušenost. Lidé se na mě dívají a ptají se "Co ti je?" Tak tyhle věci jsou jedny z těch, které za to můžou. :D Tekl na mě ten vodopád a Pán mi říká "Požehnej manželce.." Vstal jsem a udělal jsem k ní dva kroky a ona udělala tři kroky zpět. Řekl jsem "Pane, pokud chceš, abych jí požehnal, musíš mě k ní nechat přijít." :D Nějak jsem se k ní dostal a ona se složila na zem. Modlil jsem se za svého syna a ten stekl po schodech dolů jako voda. Šel jsem za svojí dcerou a Bůh odhalil všechno, čím jako dospívající dívka procházela a plakala a plakala. Později mi řekla "Tati, měla jsem tehdy chuť vyjít před dům a křičet: Ježíš je Pán a On je můj Král a Evangelium je živé." Neudělala to, ale později si přála, aby to udělala.

Pokud bych někdy něco chtěl mít nahrané z toho, co jsem kdy kázal - protože to vůbec nebylo ze mě - tak by to bylo 10 minut od toho, co jsem řekl "jako neobřezaný filištín." Stál jsem pak a nejméně 10 minut jsem z plných plic vyhlášoval a prorokoval Slávu Páně a Dokonané dílo Kristovo ze svého ducha. Byl jsem tolik přemožen, ten vodopád mě zatlačil na podlahu a když jsem se zvedl, tak jsem se necítil, že bych někdy prošel byť jen trochou čarodějnictví, cítil jsem se jako bych se vrátil z nějakého pobytu s Duchem Svatým. Bylo to úžasné.

Randy Clark: To je úžasné. Jak ti Bůh dal vítězství..

Dan Mohler: Vítězství je skrze boj. A je to intenzivní a extrémní boj. Lidé to srovnávají, říkají "Já už to zažívám 10 let, ty jen dvě a půl hodiny.." Ano ale věci nemůžete srovnávat, jedná se o stejný princip. Ta extrémně brutální zkušenost lidi odrovná a někdy ta dlouho trvající je vysílí. Někteří nejsou připraveni ani na jedno. Pointa je, že se vzdáme a vydáme a ať přijde peklo, nebo velká voda, tak Ježíš je Pán a my žijeme pro Boží slávu. A satan nevěří, že to myslíme vážně. Spousta protivenství přichází, protože satan zkouší, naše motivy a proč jsme křesťané, a obviňuje nás před Bohem, že víc milujeme sebe, než Boha, že vy se o Boha zajímáte pouze pro to, co pro vás může udělat, ne pro to, kým pro vás je. A proto jsme znovu narozeni...